

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci navrhovatele **Perfect Synergy, a. s.**, se sídlem Toužimská 588/70, Praha-Kbely, zastoupeného JUDr. Alešem Klechem, LL.M., se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Poděbradova 2738/16, proti odpůrci **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o návrhu na zrušení části rozhodnutí odpůrce č. j. **MSK 149625/2016** ze dne **24. 3. 2017**, jímž se ruší část opatření obecné povahy „Územní plán Klimkovice“,

t a k t o :

I. Rozhodnutí (opatření obecné povahy) odpůrce č. j. **MSK 149625/2016** ze dne **24. 3. 2017**, v části, v níž byla zrušena zastavitelná plocha **Z/25**, se ve vztahu k pozemku parc. č. **3005** v kat. ú. **Klimkovice** zrušuje dnem právní moci tohoto rozsudku.

II. Ve zbytku se návrh zamítá.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se podaným návrhem na zrušení opatření obecné povahy domáhá zrušení rozhodnutí odpůrce č. j. MSK 149625/2016 ze dne 24. 3. 2017, jímž byly v přezkumném řízení zrušeny části Územního plánu Klimkovic, vydaného zastupitelstvem města Klimkovic dne 2. 3. 2016, účinného od 29.3. 2016 (dále jen „ÚP“). Navrhovatel žádal zrušení výroku 3 napadeného rozhodnutí ve vztahu k zastavitelné ploše Z/25.

V návrhu uvedl, že je vlastníkem pozemku parc. č. 3005 v k. ú. Klimkovic, který je zahrnut do zastavitelné plochy Z/25, jejíž vymezení bylo napadeným rozhodnutím zrušeno, a proto navrhovatel nemůže na uvedené ploše realizovat své stavební záměry. Navrhovatel disponuje pravomocným územním rozhodnutím z 3. 12. 2014 a pravomocným stavebním rozhodnutím z 29. 9. 2015 pro realizaci stavby na svém pozemku, které byly vydány v souladu s územním plánem města Klimkovic z roku 2001. ÚP však zařadil předmětný pozemek do zastavitelné plochy Z/25, kterou však vymezil jako plochu s podmínkou pro rozhodování – dohodou o parcelaci. Vzhledem k tomu, že dohoda o parcelaci vyžaduje souhlas všech dotčených vlastníků, i nesouhlas jednoho z nich může vést fakticky ke stavební uzávěře, navíc časově neomezené. Proto byl k odpůrci podán dne 18. 11. 2016 jeden z podnětů na zrušení části ÚP. Přestože podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 85/2015-36 ze dne 27. 7. 2016 platí, že správní akt, kterým je v přezkumném řízení provedeném podle § 174 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“), zrušen územní plán obce, je třeba rovněž považovat za opatření obecné povahy, odpůrce toto nerespektoval. Navrhovatel namítal, že byl rozhodnutím v napadené části zkrácen ve svém vlastnickém právu k předmětnému pozemku a v právech nabytých v dobré víře. Odstraněním podmínky dohody o parcelaci ve 2. výroku napadeného rozhodnutí byla práva navrhovatele obnovena, nicméně 3. výrokem byla právní situace navrhovatele ještě zhoršena, neboť jeho pozemek se stal pozemkem bez regulace územním plánem. Odpůrce přistoupil ke zrušení celého vymezení plochy Z/25 a dalších ploch na základě námitek města Klimkovic, které poukázalo na potřebu ochrany práv vlastníků v daných plochách, kteří nemají přístup ke svým pozemkům z veřejné komunikace a kteří byli po vydání ÚP v dobré víře, že tato situace bude řešena dohodou o parcelaci. Navrhovatel namítá, že se nejedná o stav vlastní celým plochám, ale jde o jednotlivé případy; navíc absentuje jakákoli úvaha nad proporcionalitou ochrany zájmů obce a jednotlivých dotčených vlastníků. Ve vztahu k ploše Z/25 není nijak konkretizováno, které konkrétní problémy v této ploše měla dohoda o parcelaci řešit a jaké dopady má její zrušení jakožto podmínky pro rozhodování ve stavebněprávních věcech. Navrhovatel realizoval stavbu, k níž měl pravomocná rozhodnutí z důvodu administrativních pochybení poněkud odlišně, a nyní se nemůže domoci dodatečného povolení stavby. Zrušení plochy Z/25 se všemi následky pro vlastnické právo navrhovatele představuje překročení míry spravedlivé rovnováhy mezi požadavky obecného zájmu a ochranou vlastnických práv. Navrhovatel poukazuje na to, že v minulosti byl jeho pozemek zastavitelný a z uspořádání obce a umístění jeho pozemku je zřejmé, že tento je vhodný a využitelný jen jako plocha k zastavění. Odůvodnění výroku 3 napadeného rozhodnutí je nedostatečné a nepřezkoumatelné. Dle navrhovatele nepřislušelo městu Klimkovic hájit vlastnická práva soukromých osob, kdy žádná z těchto osob své legitimní očekávání nenamítala. Navrhovatel se informoval o průběhu přezkumného

řízení a bylo mu sděleno, že ÚP bude zrušen jen v části ohledně dohody o parcelaci. Proto navrhovatel neuplatnil námitky, neboť takovýmto postupem by jeho práva nebyla dotčena, ale naopak obnovena. Odpůrce neprovedl dostatečný test proporcionality; nadto měl přihlédnout k tomu, že pokud se město Klimkovice obává výstavby v rozporu s cíli územního plánování, je to právě město, které má nástroje ke změně územního plánu. Dotčení vlastníci však až do vydání nového územního plánu nemohou své pozemky stavebně nijak využít.

Odpůrce ve vyjádření ze dne 6. 3. 2017 s návrhem nesouhlasil. Ve vyjádření nejprve obsáhle argumentoval k povaze rozhodnutí v přezkumném řízení, kde polemizoval se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 85/2015-36 ze dne 27. 7. 2016, kdy uvedl, že nezákonnost územního plánu je konstatována až samotným rozhodnutím, a proto dotčené osoby nemají právo svými námitkami ovlivnit zjištění přezkumného orgánu. Je žádoucí, aby k odstranění nezákonné regulace došlo co nejdříve, a proto nelze aplikovat proceduru přijímání opatření obecné povahy při vydávání rozhodnutí v přezkumném řízení. K námitce zkrácení práv navrhovatele odpůrce uvedl, že po zrušení nezákonného regulativu zkoumal ve světle námitek města Klimkovice, zda plochy ob stojí bez zrušeného regulativu, a dospěl k závěru, že nikoli. Judikatura nedovodila, že proporcionalita by měla být zkoumána, nejen v rámci přijímání územních plánů, ale též i v rámci přezkumu územních plánů. Pokud se týče prvá nabytých v dobré víře, pak ze samotného ÚP navrhovatel žádá práva nenabyl. Své rozhodnutí má odpůrce za přezkoumatelné, kdy napadené rozhodnutí obsahuje důvody, pro které bylo částí námitek města Klimkovice vyhověno. Celá plocha byla zrušena proto, že jinak by došlo k využití území v rozporu s původním úmyslem obce. Odpůrce navrhl soudu zamítnutí návrhu.

Ze spisové dokumentace odpůrce bylo zjištěno, že zastupitelstvo města Klimkovic rozhodlo usnesením č. 12/203 dne 2. 3. 2016 o vydání ÚP, který nabyl účinnosti dne 29. 3. 2016. Odpůrce obdržel dne 18. 11. 2016 a 30. 12. 2016 podněty k přezkumu ÚP. První podnět se týkal podmínek dohody o parcelaci, druhý Sokolovny. Odpůrce vyzval město Klimkovice a pořizovatele ÚP k vyjádření, kteří svého práva vyjádřit se využili. Usnesením ze dne 19. 1. 2017 bylo zahájeno přezkumné řízení, kde odpůrce uvedl ve vztahu k dohodě o parcelaci, že ohledně této dohody jako součásti regulativu má pochybnosti o její zákonnosti. Město Klimkovice ve vyjádření ze 17. 3. 2017 mj. uvedlo, že zrušením dohody o parcelaci by vznikla újma vlastníkům pozemků, které nemají ke svým pozemkům přímý přístup z veřejné komunikace a kteří jsou po vydání ÚP v dobré víře, že toto bude řešeno v rámci dohod o parcelaci. Zrušením dohod o parcelaci by došlo k chaotickému zastavování pozemků, což by nevedlo k ohleduplnému a vyváženému využití území. Následně odpůrce vydal napadené rozhodnutí, kterým v ÚP zrušil plochu OVK-K v části pozemku p. č. 342 a 343/1 v k. ú. Klimkovice (věc Sokolovny), dále zrušil kapitolu 1.2 b) Vymezení ploch, ve kterých je rozhodování o změnách v území podmíněno dohodou o parcelaci, a konečně zrušil zastavitelné plochy Z/25, Z/28, Z/52, Z/53, Z/54, Z/67, Z/81, Z/87, Z/93, Z/94, Z/96, Z/97a, Z/98 a Z/143. Napadené rozhodnutí bylo opraveno rozhodnutím č. j. MSK 50521/2017 ze dne 13. 4. 2017, jímž byla opravena zřejmá nesprávnost (chyba v datu).

Soud v souladu s ustanovením § 101d zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v rozsahu a

v mezích návrhových důvodů přezkoumal napadené rozhodnutí (opatření obecné povahy).

Podle § 174 odst. 2 s. ř. soulad opatření obecné povahy s právními předpisy lze posoudit v přezkumném řízení. Usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat do 3 let od účinnosti opatření. Účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne jeho právní moci.

Nejvyšší správní soud v rozsudku rozšířeného senátu č. j. 5 As 85/2015-36 ze dne 27. 7. 2016, publ. pod č. 3460/2016, vyslovil, že právní akt, kterým se v přezkumném řízení provedeném dle § 174 odst. 2 s. ř. ruší územní plán obce, je třeba pokládat za opatření obecné povahy. Obec, jejíž územní plán byl zrušen, není účastníkem přezkumného řízení a nemá právo podat proti výsledku přezkumu odvolání. Za přiměřeného použití § 172 odst. 5 s. ř. však má postavení dotčené osoby s právem podat v přezkumném řízení proti návrhu výsledného aktu námitky. Proti zrušení územního plánu v přezkumném řízení se mohou obec nebo jiné dotčené osoby bránit u soudu návrhem dle § 101a s. ř. s. V odstavcích 48 a 49 pak rozšířený senát výslovně uvedl: *„...dozorčí orgán je za analogického použití § 172 správního řádu povinen zveřejnit (oznámit) nejen zahájení „přezkumného řízení“ vyvěšením usnesení o zahájení přezkumného řízení na své úřední desce (§ 26 správního řádu), ale stejným způsobem zveřejnit též návrh výsledného „rozhodnutí“ formou veřejné vyhlášky (případně tak může za přiměřené aplikace § 98 správního řádu učinit současně). (...) Součástí veřejné vyhlášky musí být i výzva pro dotčené osoby, aby k návrhu na zrušení územního plánu podávaly připomínky či námitky (srov. § 172 odst. 4 a odst. 5 správního řádu). (...) Obec není jediným subjektem, který může být výsledkem přezkumu dotčen. Zrušením územního plánu mohou být zasaženy i osoby, jejichž práv se vydání územního plánu dotýkalo a které postavení dotčených osob již měly. Tyto mohly podle významu svých práv podávat v procesu jeho schvalování připomínky či námitky. Takovým osobám musí být umožněno do „přezkumného řízení“ vstoupit a namítat, že ke zrušení územního plánu není žádný důvod, případně namítat, že zákonný důvod pro zrušení územního plánu je naopak dán.“*

Soud podotýká, že výše uvedený rozsudek byl přijat rozšířeným senátem, sloužil proto ke sjednocení nejednotné rozhodovací praxe (§ 17 s. ř. s.) Odpůrce se však od počátku přezkumného řízení právním názorem vyjádřeným v uvedeném rozsudku odmítl bezezbytku řídit.

Ve skutečnosti, že odpůrce neseznámil navrhovatele formou veřejné vyhlášky se záměrem zrušit plochu Z/25, v níž leží jeho pozemek a neumožnil mu k tomu podat námitky, spatřuje soud zásadní procesní pochybení, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Navrhovatel tak ani formálně ani materiálně nebyl seznámen s uvedeným záměrem a nemohl namítat jeho nedůvodnost, ať už celkově nebo jen ve vztahu ke svému pozemku. Zde soud poznamenává, že pokud odpůrce uváděl, že takovýto postup není zapotřebí, protože v přezkumném řízení jen ruší územní plán či jeho část pro nezákonnost, pak svým postupem tuto svou proklamaci sám popřel. V odůvodnění druhého výroku vyložil, proč jej považuje za nezákonný, ovšem v odůvodnění třetího výroku jakákoli argumentace stran nezákonnosti samotného vymezení zrušených ploch chybí. Naopak rozhodnutí argumentuje pouhou návazností na výrok druhý, kdy k výroku třetímu vedlo už jen zohlednění určitých partikulárních zájmů, hájených městem

Klimkovice. Odpůrce se tak sám pustil do zohledňování dílčích zájmů, aniž umožnil subjektům s partikulárními zájmy odchylnými, aby argumentovaly, že pro plochu jejich pozemků nemají tyto zájmy hájené městem relevanci, nebo že nepřeváží nad jimi hájenými zájmy protichůdnými. Není možné, aby správní orgán v přezkumném řízení podle § 174 odst. 2 s. ř. umožnil podat námitky jen obci a nikoli ostatním dotčeným osobám, a následně zohlednil partikulární zájmy hájené obcí, aniž umožnil dotčeným osobám s protichůdnými zájmy tyto uplatnit a v řízení hájit. Právě k tomuto postupu ovšem v projednávané věci došlo, a proto ani navrhovatel nemohl v průběhu přijímání napadeného rozhodnutí argumentaci ve prospěch svých zájmů vznést a uplatňuje ji až v návrhu. Vážení jednotlivých veřejných a soukromých zájmů však soud nemůže činit, aniž by toto vážení bylo předmětem dřívější úvahy příslušného správního orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ao 5/2011-43 ze dne 7. 10. 2011).

Z výše uvedených důvodů soud napadené opatření obecné povahy v rozsahu uvedeném ve výroku dle ustanovení § 101d odst. 2 věty první a § 101b odst. 4 ve spojení s ustanovením § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. bez jednání zrušil ke dni právní moci svého rozsudku, a to pro podstatné vady řízení, které znemožnily uplatňovat navrhovateli jeho námitky a vést k přezkoumatelné úvaze odpůrce stran proporcionality přijatého řešení ve vztahu k předmětnému pozemku.

Soud zrušil napadené rozhodnutí jen ve vztahu k pozemku ve vlastnictví navrhovatele, neboť zkrácení jeho práv se týkalo toliko tohoto pozemku. Soudy přihlížejí k procesním vadám jen tehdy, mohou-li mít vliv na veřejná subjektivní práva účastníků řízení, neboť právě k ochraně těchto práv jsou povolány (§ 2 s. ř. s.). Ve vztahu k ostatním pozemkům plochy Z/25 však takovýto vliv prokázán nebyl. Proto byl návrh ve zbytku (týkajícím se zbývajících 6 parcel v ploše Z/25) zamítnut.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věty druhé s. ř. s., podle něž má účastník, který měl ve věci částečný úspěch, právo na náhradu poměrné části nákladů řízení před soudem. V projednávané věci byl převážně úspěšný odpůrce, neboť návrh byl co do převážné části plochy Z/25 zamítnut. Jeho náklady však nepřesáhly rámeček běžné úřední činnosti, proto mu nebyly přiznány.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Krajský soud v Ostravě
dne 29. června 2017

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu